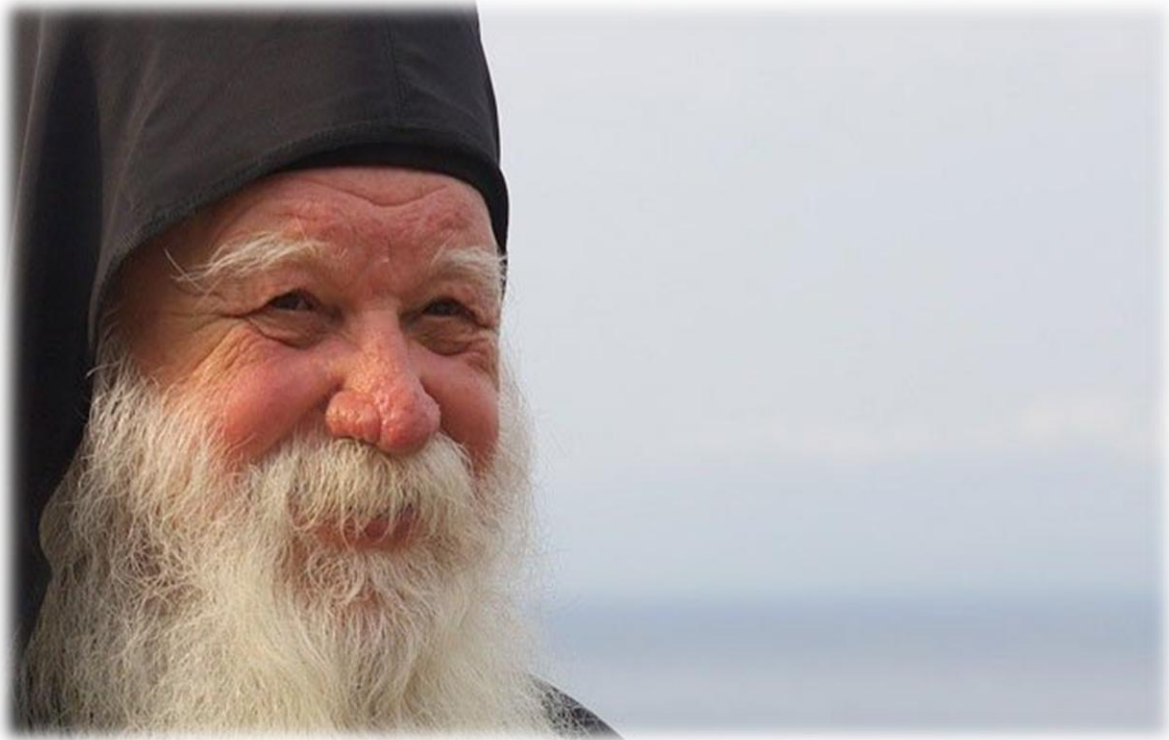

«Πάσχα Καινόν, Άγιον, Πάσχα Μυστικόν».
Γέροντας Αλέξιος, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Ξενοφώντος

«Τήν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καί ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν»!

Το φετινό Ἅγιο Πάσχα ἔχει μια μοναδικά ἰδιαιτερότητα, ἐξ αἰτίας τῆς παγκόσμιας δοκιμασίας τοῦ κορωνοϊοῦ, που κατὰ παραχώρηση Θεοῦ ἐνέσκηψε στο Πλανήτη μας, καὶ μας ἀναγκάζει, νὰ ζήσουμε πρωτοτύπως τὸ μέγα τούτο τῆς πίστεως μας Μυστήριο καὶ θαυμαστό γεγονός.

Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία, πάντοτε ὡς στοργικὴ Μητέρα μεριμνᾷ γιὰ τὸν ὅλο ἄνθρωπο, συγκαταβαίνει σὲ καιροὺς χαλεποὺς, καὶ – «ἵνα μὴ προσκοπὴν τινά» δώσει στο κοινωνικὸ σύνολο – εὐλογεῖ τὸν ἀγιασμό τῶν πιστῶν, καθιστώντας τοὺς μετόχους νοερῶς, ἀλλὰ καὶ πιστῶς καὶ ἐκ καρδίας, εἰς τὰς λατρευτικὰς τῆς ἀκολουθίας μάλιστα δε τὴν περίοδο ταύτη τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδος εἰς «**Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς**» «συμπορεύεται καὶ συσταυροῦται μετ' αὐτῶν», ἵνα καὶ «συναναστηθῶσι καὶ συζήσωσι» μετὰ τοῦ Ἀναστάντος Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν «καινὴ κτίσι»!

Υπάρχουν δυστυχῶς δημοσιεύματα, πού θεωροῦν ἥττα τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀγαπητικὴ συγκατάβαση πρὸς τὸν πονεμένο ἄνθρωπο, καὶ θεωροῦν προβληματικὸ τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως νόμιζαν οἱ Νέρωνες

και οι Διοκλητιανοί, ότι θα αφάνιζαν τον Χριστιανισμό με τούς απηνείς διωγμούς τους.

Όμως η Εκκλησία βγήκε Παντοδύναμη, όπως πάντα, παρ' όλες τις διώξεις και τον πόλεμο των μεγάλων και των αιρετικών, γιατί ο λόγος του Κυρίου είναι αψευδής: «καί πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 16.1). Καί ότι η Εκκλησία είναι το «Φῶς καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή», ο Χριστός!

Γι' αυτό και μετά την σφοδρή δοκιμασία αυτού του επιτιμίου, πού επέτρεψε ο Κύριος, ισχυρότερη και δυνατότερη θα εξέλθει η Εκκλησία Του, γιατί δεν έπαυσε το πλήρωμά της, να λατρεύει τον μόνον αληθινόν Θεόν, τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν.

Ο εγκλεισμός μας μάλιστα αναδεικνύεται ευεργετικός, καθότι ελάχιστοι των συνανθρώπων μας προσβάλλονται της νόσου, πολλοί ανακαλύπτουμε τα υστερήματά μας με την αυτοκριτική, επικοινωνούμε με τούς οικείους μας, συμπροσευχόμεθα και ζούμε την οικογενειακή θαλπωρή και ατμόσφαιρα και ασκούμεθα στις αρετές της υπομονής και της αγάπης.

Τα ιερά Θυσιαστήρια δεν εσίγησαν, ούτε οι ψυχές των πιστών έπαυσαν, ν' αναπέμπουν προσευχάς και ικεσίας, εις τον δι' ημάς και δια την ημετέραν σωτηρίαν, Σαρκωθέντα, Παθόντα και Αναστάντα Δεσπότη Χριστό.

Οι ιεροί ναοί και τα ευλογημένα μας Μοναστήρια γρηγορούν εν προσευχή. Οι σεβαστοί μας Επίσκοποι, οι ιερείς μας οι μοναχοί καθημερινά προσφέρουν την λογική λατρεία υπέρ της σωτηρίας πάντων ημών αλλά και ο εκλεκτός μας λαός, εις την περίσταση αυτή, τήν τόσο δυσχερή, ανέδειξε ναούς τούς οίκους του, όπου με ευλάβεια ανάβει το καντήλι στα εικονίσματά του, θυμιάζει τα σπίτια του, τις άγιες εικόνες και τις ζωντανές του Θεού εικόνες, τα μέλη της οικογενείας του και προσεύχεται θερμώς, εκζητών το Θείον έλεος.

Εντός των κεκλεισμένων ναών οι άγιοι Αρχιερείς μας, οι σεπτοί πατέρες και μοναχοί θα υμνήσουμε τον Αναστάντα Χριστό μετά των Αγγέλων και των Αγίων, και όλος ο πιστός λαός μας στους οίκους του με την αναστάσιμη λαμπάδα θα αναφωνήσει τον παιάνα της νίκης της πίστεώς μας το «Χριστός Ανέστη – Αληθώς Ανέστη ο Κύριος».

Με την Αναστάσιμη χαρά προστίθεται η επιθυμία μας, να εκφράσουμε την βαθειά ευγνωμοσύνη σε όλους όσοι πρωτοστάτησαν εις τον αγώνα της επιτυχούς αντιμετώπισης της πανδημίας στη χώρα μας, από

τους υψηλά ισταμένους, τους αρμοδίους έως τον έσχατο νοσηλευτή, που με αφοσίωση και αυταπάρνηση, επικινδύνως διέθεσαν και διαθέτουν τις δυνάμεις τους για την σωτηρία των πασχόντων συνανθρώπων μας.

Ας ειρηνεύουμε αδελφοί μου, διότι «ήγέρθη Χριστός έκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τα δεσμά»!

Έτσι θα καταρρεύσουν, όπως πάντοτε, όλες οι θεωρίες των συγχρόνων αρνητών, που προκαλούν την κοινή γνώμη, λέγοντας πώς έφθασε καιρός να καταργηθούν τα θρησκευτικά μας ήθη και έθιμα, γιατί είναι ένα ψέμα.

«Αϋτη έστιν ή νίκη ή νικήσασα τόν κόσμον, ή πίστις ήμῶν»! (Α΄ Ιω. 5,4).

Αυτή η πίστης στον Ανάστατα Χριστό τροφοδοτούσε τούς Απόστολους και όλους τούς μάρτυρας και ομολογητάς της Εκκλησίας, με πρώτο τον Θείο Απόστολο Παύλο να ομολογεί: «Πάντα ισχύω έν τῷ ένδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φιλιπ. 4:13), αλλά και μέχρι τούς εσχάτους καιρούς τους νεοφανέντας όσιους πατέρας Παΐσιον, Πορφύριον, Ιάκω-βον, Αμφιλόχιον, Ιερώνυμον, Ιωσήφ τον Ησυχαστή, Δανιήλ και Εφραίμ τους Κατουνακιώτας, που ανεδείχθησαν πρότυπα πίστεως ευλαβείας και αφοσίωσης εις την προς Θεόν και τον πλησίον μας αγάπη.

Το ψέμα αδελφοί μου, δεν ευρίσκεται στην Μητέρα μας Εκκλησία, αλλά σε όσους θέλουν, να μας ευνουχίσουν ως προς την πίστη μας, πού μας σώζει και αποτελεί την πεμπτούσια του λαού μας και όλου του κόσμου.

**«Χριστός Ανέστη,
Αληθώς ανέστη ο Κύριος»**

**Με πολλές ευχές και αγάπη πατρική
Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ξενοφώντος Αγίου Όρους**

A handwritten signature in Greek, which reads "Χρόσιμος Αλέξιος" (Chrosimos Alexios). The signature is written in a cursive style and is positioned above a long, horizontal, slightly curved line that spans across the width of the signature.

Πηγή : www.pemptousia.gr/